

Bu sayfa Őu linkten yazdırılmıŐtır: [<http://www.risaleonline.com/soru-cevap/namazi-bilerek-terk-etmek>]

[Namaz Kötü Huylar ve Kötü Ahlak](#)

Soru

Namazı Bilerek Terk Etmek

Namazı bilerek terk etmenin hükmü nedir?

Cevap

Namazı terk etmek veya kılmamak büyük günahlardandır. MeŐhur fâkih İbni Hacer büyük günahları sıraladığı kitabında onu büyük günahlar arasında saymıŐtır.

Bilerek terk etmek derken iki mana anlaşılabilir:

1- Namaz kılmamın yanlışlığını ve günahını bilerek, lakin nefsine mağlub olduğu için kılmamaktır. Bu kimse, kılmasa da bunun üzüntüsünü vicdanında hisseder. Bunların hükmü günahkâr olmaktır.

2- Namaz kılmayı gereksiz veya yanlış görerek, hatta gericilik kabul ederek kılmamaktır. İşte bu sebeble namaz kılmamak ise küfürdür. Bu kimseler namaz kılmadıkları için vicdanlarında hiç biri üzüntü hissetmezler.

İŞte bu ikinci grupta olanların küfre gireceğine dair Peygamber Efendimiz (asm)'dan pek çok ikazlar gelmiŐtir. Bu konudaki sahih rivayetlerden bazıları Őöyledir:

1- "Namazı kasden terkeden, açıkça kafir olur." (Taberani)

2- "Kul ile küfür arasında namazı terketmek vardır." (Tirmizi)

3- "KiŐi ile Őirk ve küfür arasında namazı terk vardır." (Müslim) Ebû Dâvûd, Neseî, Ahmed ve

İbn Mâce'nin de çok az ifâde farkı ile aynı mealde rivayetleri vardır.4-“Bizimle onlar arasında ayırıcı çizgi namazdır. Onu terkeden kafir olur.” (Tirmizî ve Hâkim)

5- “Emânete riâyet etmeyenin imanı, temizliğe riâyet etmeyenin ve namazı olmayanın da dini yoktur. Namazın dindeki yeri, başın ceseddeki yeri gibidir.” (Taberânî)

6- "Ashâb-ı Kiram, namazdan başka hiç bir amelin terkini küfür saymazlardı." (Tirmizî) 7- “Namazı kasden terkedenin, Allahu Teâlâ amelini mahveder. Bu kimse tevbe edip Allah'a yönelinceye kadar Allahu Teâlâ onu himayesinden çıkarır.” (Isbehânî)

8- “Sakın namazı kasden terketme, zira namazı kasden terkedenen, Allah'ın ve Resulünün zimmeti uzaklaşmış olur.” (Ahmed)9- “Emânete riâyet etmeyenin imanı, temizliğe riâyet etmeyenin ve namazı olmayanın da dini yoktur. Namazın dindeki yeri, başın ceseddeki yeri gibidir.” (Taberânî)

Bediüzzaman Hazretleri ibadeti ve namazı terk etmenin neden şiddetle cezalandırıldığını şöyle izah eder:

"Sual: Çok tenbellerden ve târik-üs salâtlardan (namazı terk edenlerden) işitiyoruz; diyorlar ki: Cenab-ı Hakk'ın bizim ibadetimize ne ihtiyacı var ki, Kur'anda çok şiddet ve ısrar ile ibadeti terkedeni zecredip Cehennem gibi dehşetli bir ceza ile tehdid ediyor. İtidalli ve istikametli ve adaletli olan ifade-i Kur'aniyeye nasıl yaklaşıyor ki, ehemmiyetsiz bir cüz'î hataya karşı, nihayet şiddeti gösteriyor?"

Elcevab: Evet Cenab-ı Hak senin ibadetine, belki hiçbir şeye muhtaç değil. Fakat sen ibadete muhtaçsın, manen hastasın. İbadet ise, manevî yaralarına tiryaklar hükmünde olduğunu çok risalelerde isbat etmişiz.

Acaba bir hasta, o hastalık hakkında, şefkatli bir hekimin ona nâfi' ilâçları içirmek hususunda ettiği ısrara mukabil, hekime dese: "Senin ne ihtiyacın var, bana böyle ısrar ediyorsun?" Ne kadar manasız olduğunu anlarsın.

Amma Kur'anın, terk-i ibadet hakkında şiddetli tehdidatı ve dehşetli cezaları ise; nasilki bir padişah, raiyetinin hukukunu muhafaza etmek için; âdi bir adamın, raiyetinin hukukuna zarar veren bir hatasına göre, şiddetli cezaya çarpar.

Öyle de; ibadeti ve namazı terk eden adam, Sultan-ı Ezel ve Ebed'in raiyeti hükmünde olan mevcudatın hukukuna ehemmiyetli bir tecavüz ve manevî bir zulüm eder. Çünkü mevcudatın kemalleri, Sâni'a müteveccih yüzlerinde tesbih ve ibadet ile tezahür eder. İ

badeti terkeden, mevcudatın ibadetini görmez ve göremez, belki de inkâr eder. O vakit ibadet ve tesbih noktasında yüksek makamda bulunan ve herbiri birer mektub-u Samedanî ve birer âyine-i esma-i Rabbaniye olan mevcudatı; âlî makamlarından tenzil ettiğinden ve ehemmiyetsiz, vazifesiz, camid, perişan bir vaziyette telakki ettiğinden, mevcudatı tahkir

eder; kemalâtını inkâr ve tecavüz eder.

Evet herkes, kâinatı kendi âyinesiyle görür. Cenab-ı Hak insanı kâinat için bir mikyas, bir mizan suretinde yaratmıştır. Her insan için, bu âlemden hususî bir âlem vermiş. O âlemin rengini, o insanın itikad-ı kalbîsine göre gösteriyor.

Meselâ; gayet me'yus ve matemli olarak ağlayan bir insan, mevcudatı ağlar ve me'yus suretinde görür; gayet sürurlu ve neş'eli, müjdeli ve kemal-i neş'esinden gülen bir adam, kâinatı neş'eli, güler gördüğü gibi; mütefekkirane ve ciddî bir surette ibadet ve tesbih eden adam, mevcudatın hakikaten mevcut ve muhakkak olan ibadet ve tesbihatlarını bir derece keşfeder ve görür.

Gafletle veya inkârla ibadeti terkeden adam; mevcudatı, hakikat-ı kemalâtına tamamıyla zıd ve muhalif ve hata bir surette tevehhüm eder ve manen onların hukukuna tecavüz eder.

Hem o târik-üs salât, kendi kendine mâlik olmadığı için, kendi mâlikinin bir abdi olan kendi nefesine zulmeder. Onun mâliki, o abdinin hakkını, onun nefsi-i emmaresinden almak için, dehşetli tehdid eder.

Hem netice-i hilkatı ve gaye-i fitratı olan ibadeti terkettiğinden, hikmet-i İlahiye ve meşiet-i Rabbaniyeye karşı bir tecavüz hükmüne geçer. Onun için cezaya çarpılır.

Elhasıl: İbadeti terkeden, hem kendi nefesine zulmeder; -nefsi ise, Cenab-ı Hakk'ın abdi ve memluküdür- hem kâinatın hukuk-u kemalâtına karşı bir tecavüz, bir zulümdür.

Evet nasılkı küfür, mevcudata karşı bir tahkirdir; terk-i ibadet dahi, kâinatın kemalâtını bir inkârdır. Hem hikmet-i İlahiyeye karşı bir tecavüz olduğundan, dehşetli tehdide, şiddetli cezaya müstehak olur.

İşte bu istihkakı ve mezkûr hakikatı ifade etmek için, Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan mu'cizane bir surette o şiddetli tarz-ı ifadeyi ihtiyar ederek, tam tamına hakikat-ı belâgat olan mutabık-ı mukteza-yı hale mutabakat ediyor." (23. Lem'anın Hâtimesi)

-